

בס"ד

עיר התורה שקרובה אליך

לשכת הרבנות אלעד

בראשות המרא דאתרא הגאון ר' מרדכי מלכאשליט"א

בד"צ אלעד * בתי הוראה * שרותי דת * רישום נישואין

נשיא וראש מוסדות "אור המלך" – אלעד

רשת מעונות יום, רשת גני ילדים, ת"ת "דרך המלך", ת"ת "פרי תואר", ישיבה קטנה "אורחות יהודה"

רשת כוללים "לקח טוב", מרכז שיקומי "אור המלך", קופת "מפעל החסד" אלעד

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

המלך

פרשת צו

תורת

קרבן תודה

ויקרא פרק ז (יא) וְזֹאת תֹּדַת זְבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לִיקְוָקָה: (יב) אִם עַל תּוֹדָה יִקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב עַל זְבַח הַתּוֹדָה זֹלֹת מִצֹּת בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן וְרִקְיָה מִצֹּת מִשְׁזִיזִים בַּשֶּׁמֶן וְסִלַּת מִרְבֶּכֶת זֹלֹת בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן: (יג) עַל זֹלֹת לָזֶם זֶמֶן יִקְרִיב קֶרֶבֶן עַל זְבַח תּוֹדַת שְׁלָמִי: (יד) וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶזְזָר מִכָּל קֶרֶבֶן תְּרוּמָה לִיקְוָקָה לְכַהֵן הַדֵּרֶךְ אֵת דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה: (טו) וּבִשֶׁר זְבַח תּוֹדַת שְׁלָמִי בְּיוֹם קֶרֶבֶן יֵאָכֵל לֹא יִצִּיז מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר:

ופרש"י ויקרא פרק ז פסוק יב אם על תודה יקריבנו אם על דבר הודאה על נס שנעשה לו, כגון יורדי הים, והולכי מדברות, וחבושי בית האסורים, וחולה שנתרפא, שהם צריכין להודות שכתוב בהן (תהלים קז כא - כב) יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם ויזבחו זבחי תודה. אם על אחת מאלה נדר שלמים הללו, שלמי תודה הן, וטעונות לחם האמור בענין, ואינן נאכלין אלא ליום ולילה, כמו שמפורש כאן והקריב על זבח התודה ארבעה מיני לחם חלות, ורקיין, ורבוכה, שלשה מיני מצה, וכתוב (פסוק יג) על חלת לחם חמץ וגו', וכל מין ומין עשר חלות, כך מפורש במנחות (עז א). ושעורן חמש סאין ירושלמיות שהן שש מדבריות, עשרים עשרון עכ"ל. ס"ה משקל הלחמים צריך להיות שמונים ושלושה ק"ג לגר"ח נאה או 143 ק"ג לחזו"א בערך 166 לחמים לגר"ח נאה ו286 לחמים לחזו"א.

שאלות:

שואל הנצי"ב ב' קושיות: א' לא מצינו בשום קורבן שצריך כ"כ הרבה לחם לצרף לקרבן ומדוע בתודה התורה מחייבת כ"כ הרבה לחמים? ב' ועוד שבכל קורבנות שלמים נאכלים לשני ימים ולילה אחד ואילו בקורבן תודה נאכל ליום ולילה עד חצות חצי מזמן השלמים, מדוע, הרי אדרבא כיון שיש הרבה לחם מן הראוי לתת יותר זמן?

עיקר ההודאה ברבים

ומתרג' שיעקר יסוד התודה הוא פרסום הנס וההשגחה הפרטית שהקב"ה עשה איתו בכדי לחזק האמונה בכלל, וזו מעלת הודאתו בציבור. אי לזאת כיון שהקב"ה רוצה שהאדם יאלץ להודות בציבור קבל עם ועדה לכן הצריכה התורה 40 לחמים שיצטרך לפי הגר"ח נאה לפחות שלש מאות ושלושים איש בהנחה שכל אחד יאכל רבע ק"ג לחם ולחזו"א יצטרך 572 אנשים בהנחה שיאכל רבע ק"ג לחם, ועי"ז יצטרך להודות קבל עם ועדה ויעשה פרסום הנס.

המקריב תודה מכבד הי"ת פעמיים

והנה איתא במד"ר על הפסוק בתהילים (פרק נ) "זובח תודה יכבדני" אר"ה בשם ר"א מדוע כתוב בשני נוני"ן ולא בנו"ן אחד יכבדני? אלא ללמדנו שהזובח תודה עושה להי"ת כבוד אחר כבוד. **והקשה הכותב סופר** מה ביאור הענין שעושה כבוד כפול להי"ת כאשר מקריב קרבן תודה?

יסוד הכותב סופר להודות על הרעה וגם הטובה.

ובכתב סופר כתב לתרג' אחרת שכאשר אדם מביא קרבן תודה צריך להודות על שני מצבים שעברו עליו א' זמן הצרה ב' זמן הישועה בהיות וגם זמן הצרה היא טובת האדם אם לזכנו או לעוררו בתשובה וכדומה ומעולם אין הרעה רעה אך להבנת האדם נראית רעה ברם האמת שהיא טובת האדם והיא סיבת הישועה. וכמאמר דוד המלך אשר אמר אודך ה' כי עניתני ודרשו אל תקרי ענתני אלא עניתני מלשון עינוי כיון ש"ותהי לי לישועה" ולכן חז"ל אמרו כשם

לשכת הרבנות אלעד

בראשות המרא דאתרא הגאון ר' מרדכי מלכאשליט"א

בד"צ אלעד * בתי הוראה * שרותי דת * רישום נישואין

נשיא וראש מוסדות "אור המלך" – אלעד

רשת מעונות יום, רשת גני ילדים, ת"ת "דרך המלך", ת"ת "פרי תואר", ישיבה קטנה "אורחות יהודה"

רשת כוללים "לקח טוב", מרכז שיקומי "אור המלך", קופת "מפעל החסד" אלעד

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

שאדם מברך על הטובה כך יברך על הרעה, וממילא נמצא מודה על זמן הצרה וכן על זמן הישועה נמצאו פעמיים כבוד להי"ת.

מעשה כיצד מהצרה צומחת הישועה

וכמעשה (הובא בעיתון משפחה פ' ויקרא ויינשטוק עונג שבת) שהיה עם אדם אחד אשר התגורר בירושלים והיה עובד בת"א כרואה חשבון דרכו בקודש היתה להתעורר מוקדם להתפלל לאכול מעט והיה נוסע באוטובוס מוקדם בכדי להגיע בזמן, והנה פעם אחת ישן מאוד מאוחר מפני הטרדות והתעורר באיחור והפסיד התפילה והאוטובוס, ולזאת לא נותרה לפניו ברירה אלא לרוץ תיכף לאוטובוס הבא עם התפילין בכדי להגיע בהקדם, בהיות ונקבעה פגישה חשובה עם הבוס על הבוקר, ורץ כל עוד נפשו בו להגיע לתחנה וב"ה הגיע אחרי שכבר האוטובוס סגר דלתותיו אך בהיות ומכירו הנהג פתח לו, התיישב בספסל ליד סטודנט חילוני, בדרך התלבט מה עם התפילה והרי תיכף שיגיע יצטרך להיפגש ומי יודע מה יהיה, לכן החליט להתפלל בדרך חיש מהר הוציא הטלית והתפילין הניחם והתפלל, בגמר התפילה הסטודנט פנה אליו ואמר לו שמו גדי מאיר והוא לומד באוניברסיטה ומעולם לא ראה מה הם התפילין ורוצה הסבר, כמובן שהיה אדיב והסביר לו מעלתן וחיובן על כל יהודי, וביקשו אם אפשר להניחם, שמח הר"ח לזכות נשמה יהודית ולכן עזר לו להניחן ונתן לו סידור להתפלל, ובנתיים הר"ח מתוך העייפות שב ונרדם בנסיעה ואילו הסטודנט האריך בתפילתו, ולבסוף הרו"ח מוצא עצמו שהנהג מעורר אותו מה לך נרדם כבר כולם ירדו הצטער כיון שהיה צריך לרדת קודם וכבר מאוחר, אך פתאום התעשת היכן הסטודנט והתפילין שלו חיפש חיפש ולא מצא והנהג לא ראה דבר, כך שנעלמו התפילין. והיה מאד טרוד כל אותו יום עבור התפילין מאחר והיו יקרות לו מאוד שהן היו של הסבא ונכתבו ע"י סופר מיוחד ואביו הזהירו לשמור מכל דבר וקעת נעלמו לו ועוד בעקבות מעשה של זיכוי חילוני במצווה, גמר בליבו לאחר העבודה ילך לאוניברסיטה לחפשו עפ"י השם שנתן לו אך לא מצא דבר, וכך לאחר חיפושים ובירורים כל אשר לאל ידו לעשות ולא מצא התייאש והזמין לו תפילין מהודרות והדבר נשכח. אותו סטודנט אשר גנב התפילין למעשה חמד לצון והיה הדבר סמוך לפורים והחליט לעשות הצגה להתחפש לבעל תשובה עי"ז שיתעטף ויניח תפילין, וכך היה ובאמת היה הדבר לששון ושמחה, אחד הסטודנטים אשר אביו היה אוסף יודאיקה חמד התפילין לאוסף אביו וידע כי לאותו סטודנט אין מה לעשות בהם שכנעו למוסרם לו, ואמנם סיפר לו כי את התפילין גנב והיה רוצה להחזירן אך אינו יודע למי לכן מסכים לתת לו. ואביו שמח על המזכרת, ולאחר פטירת אביו עבר כל הונו ורכושו לבנו יחידו, כמובן שחפצי יודאיקה רבים היו שם וקטלג וסידר הכל ואף התפילין שמר.

והנה כעבור עשרים שנה רח"ל אותו רח"ל מירושלים חלה וגילו לו גידול בראש סמוך למוח ומצבו קשה ונזקק לניתוח ראש, כמובן הומלץ אך ורק בחו"ל אצל איזה רופא בעל שם עולמי בנתוחי מוח, אך לרש אין כל והדבר עולה סכום עתק התגייסו כולם לגייס כסף ולאחר מאמצים הצליחו לאסוף רק כעשרים אחוז, עכ"פ אשתו החליטה בכל מחיר חייבים לנסוע לחו"ל, והנה כאשר הגיעו ופנו לאותו פרופסור השיבו להם שאינו מקבל חולים חדשים רק בעוד חודשיים שיגמור עם החולים הקודמים, מאחר והוא עמוס מאד אינו מוכן אפי' בביקור, ניסו להפעיל לחצים מהארץ והכל לא הועיל, האשה אשר כבר עקבה היטב אחר סדרי הפרופסור החליטה לעשות צעד נועז כי יקרים לה חיי בעלה, מנהגו של הפרופסור מפני העומס של הניתוחים בכל יום יורד בשעה מסוימת לשתות כוס קפה ועוגה ולאחר מכן יורד לקרקע שם מכוניתו נוסע להתאורר מעט וחוזר, והיא החליטה עם בעלה לרדת לקרקע

בס"ד

לשכת הרבנות אלעד

בראשות המרא דאתרא הגאון ר' מרדכי מלכא שליט"א

בד"צ אלעד * בתי הוראה * שרותי דת * רישום נישואין

נשיא וראש מוסדות "אור המלך" – אלעד

רשת מעונות יום, רשת גני ילדים, ת"ת "דרך המלך", ת"ת "פרי תואר", ישיבה קטנה "אורחות יהודה"

רשת כוללים "לקח טוב", מרכז שיקומי "אור המלך", קופת "מפעל החסד" אלעד

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

החניה ולהמתין לו לתופסו ישירות ולדבר אל ליבו, וכך היה שכאשר ירד הפתיעו אותו והתחננה לפניו אך אמר לה שכבר השיב שאינו יכול אפי' לביקור כי יש עומס וגם בעלה הצטרף לשכנוע. ופתאום הפרופסור שאל אותו האם אתה מכיר אותי השיבו שאינו מכיר כלל, סיפר לו הפרופסור אתה זוכר לפני עשרים שנה נסעת באוטובוס לת"א וישב על ידך סטודנט וגנב התפילין, הגיב נכון נכון אמר לו הפרופסור זה אני אמנם השם שלי כאן הוחלף, אך מאותו זמן ליבו נוקפו על התפילין שלקח ולא ידע איך להשיב, והנה אמר הפרופסור דבר ראשון בעקבות הנ"ל תוך זמן קצר אעשה לך הניתוח, זאת ועוד שאגבה ממך רק כעשרים אחוז תשלום עבור ההוצאות, ובנוגע לתפילין אני אברר, ובאמת תוך יומיים קיבלו לניתוח ובדיעבד התברר שמצבו ר"ל היה ממש קריטי וב"ה הכל עבר בשט"מ, וחזרו לארץ. כעבור זמן מה הפרופסור הגיע לארץ וכבר דיבר עם חבריו על התפילין להחזיר לבעליהם וכן היה. מעשה זה מלמדנו ברור שבעת הצרה הדבר היה קשה להבנה כיצד ע"י קיום מצוה באה עליו כזו צרה, אך אחרי עשרים שנה מתברר כיצד הקב"ה הכין תרופה למכה העתידה לבא. ומאותה צרה ובזכותה הוא ניצל ובודאי אם היה יודע מראש היה שמח שזה יקרה לו וזהו כוונת דוד המלך "ותהי לי לישועה".

הנהגת הי"ת להסתיר הנס בטבע

ובאמת כאשר יתחזק האדם באמונה וביטחון בהי"ת ישכיל ויבין שכל חייו נתונים בהשגחה פרטית ועושה הקב"ה איתו נסים ונפלאות כאשר אומר האדם בתפילתו יום יום ועל ניסך שבכל עת ערב ובקר וצהרים אלא שהנס נסתר בדברי הטבע לצורך הבחירה של האדם, וכמ"ש חז"ל על הפסוק בפרשה "אש תמיד תוקד על המזבח" למרות שאש יורדת מן השמים במטרה להסתיר את הנס באש הטבע, כיון שלו היה המצב שבכל צעד ושעל האדם היה רואה הנס ועל כל מעשה רע נענש לא היתה בחירה לאדם ובמה יקבל שכרו, אך חובת האדם לחזק עצמו באמונה וביטחון שכל הנעשה לטובתו וחסדיו מרובים עד שאילו פינו מלא שירה ולשונונו כהמון גליו ושפתותינו כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וירח וידינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו כאילות אין אנחנו מספיקים להודות ולהלל וכו'.

מעשה כיצד אין בעל הנס מכיר בניסו.

וראיתי בספר מעשיות הרב שך זצ"ל על פ' השבוע אשר מסופר בשם רבה של רחובות הרה"ג שמחה הכהן קוק שליט"א שפעם בא אברך צעיר לרב ש"ך ובישרו שתיכף אחרי החתונה אשתו היתה בהריון ונולד לו בת והשאלה האם במצב כזה צריך לעשות קידושא רבא בביהכ"נ השיבו הרב ש"ך מה יהיה אם רק אחרי שמנה שנים היתה נולדת הבת וכי היתה בא לשאול אם צריך קידושא רבא בודאי שלא היתה שאלה, א"כ עכשיו ק"ו הרי הקב"ה חסך לך שמנה שנים של סבל ונתן לך בת בודאי חייב בקידושא רבא.

בידידות ואהבה

ובברכת חג כשר ושמח

מרדכי מלכא